

LÁ THƯ MỤC VỤ

Liên tiếp mấy hôm nay, Nhật Bản và Trung Cộng căng thẳng về việc tranh nhau hòn đảo Senkaku, phía nào cũng xác nhận chủ quyền của mình. Bên nào đúng bên nào sai, hãy để Toà Án Quốc Tế phân xử, nhưng hãy xem cách nhà cầm quyền mỗi nước huy động dân chúng của mình tỏ thái độ với việc tranh chấp này ra sao, hầu phán đoán về trình độ và tư cách của nước ấy. Khắp thế giới đều xem thấy cảnh hàng trăm trẻ em Trung Hoa ở lứa tuổi tiểu học, hung hăng điên cuồng đập phá những chiếc xe do Nhật Bản chế tạo - kẻ xúi các em đập phá như thế mới thật là điên, vì ai đời đi đập phá những món đồ chính mình đã bỏ tiền ra mua, rõ điên ! Rồi cảnh hàng chục ngàn sinh viên đốt phá các cơ sở của Nhật Bản kể cả cơ sở ngoại giao lẫn thương mại, tệt hại hơn thế nữa là màn ‘hôi của’ một cách thật ô nhục. Phía nhà cầm quyền Nhật Bản thì ôn tồn khuyên dân chúng của mình hãy hành xử một cách có phẩm giá. Thế giới khâm phục người Nhật qua biến cố sóng thần bao nhiêu, thì nay lại khâm phục dân Nhật qua nhân phẩm của họ bấy nhiêu.

Đối với cộng sản, ai không theo họ là chống họ, nên bằng mọi cách (nghĩa là không từ một cách bản thủ và vô luân nào) phải tiêu diệt tất cả những ai không theo họ. Vẫn có người ngây thơ tin rằng người cộng sản có thể thay đổi cách hành xử như vậy. Tôi tin rằng không, chỉ trừ hai trường hợp : một là chân thành gặp Thiên Chúa, hai là vì yếu cơ hơn nên đành phải giả vờ nhượng bộ thôi. Cái nào trạng ‘ai không theo ta tức là chống ta’ bám theo họ suốt đời khó mà thoát ra được. Đây là câu chuyện đã xảy ra trong phòng giam số 2 khu B-C thuộc trại giam số 4 đường Phan Đăng Lưu - Gia Định, tôi xin kể để minh chứng.

Lúc tôi được chuyển từ khu biệt giam ra phòng tập thể này, thì trong phòng đã có nhiều cán bộ là đảng viên cộng sản ở tù vì những tội tham ô. Một trong số những người đó giữ chức vụ trưởng phòng tên là Nguyễn Như Sơn, một người làm trật tự phòng tên là Nguyễn Quốc Lương. Viên trưởng phòng điềm đạm, ít nói bao nhiêu thì viên trật tự lại khoác lác và hách dịch bấy nhiêu. Vì “Nguu tầm nguu, mã tầm mã” nên hai vị này ngồi ăn chung với nhau tỏ vẻ là đồng chí rất ưu ái thân chí tình với nhau lắm. Cơm không lành canh không ngọt thế nào đó, một hôm hai vị chia tay nhau và bắt đầu chống đối nhau ra mặt..

Một hôm, cả phòng phải tham dự vào một cuộc đấu tố y như hồi cải cách ruộng đất ở miền Bắc vậy. Người đứng ra tố chức là vị trưởng phòng mà bị cáo lại là viên trật tự. Trưởng phòng đã mời cán bộ quản giáo khu B-C vào chứng kiến và rất tự tin rằng màn đấu tố sẽ thành công. Bắt đầu là những lời cáo buộc của phe nhóm trưởng phòng, họ đứng lên tố cáo bằng lời lẽ rất sắt máu : “...*tên Lương là thứ bán rẻ lương tâm...chúng tôi đã thấy hắn cấu kết với nhóm phản động trong buồng...chúng tôi đã nghe hắn hứa theo bọn đó bôi bác chế độ xã hội chủ nghĩa siêu việt của nhà nước ta...v.v...*” Vì được đào luyện trong cùng một lò với nhau nên phía bị cáo cũng đã chuẩn bị phe nhóm của mình để phản pháo cũng bằng những lời lẽ đanh thép chống lại trưởng phòng. Suốt cả buổi, các tù nhân khác phải mỗi lung ngồi nghe hai đám đó chém nhau. Một bác cao niên người Hoa ngồi sát bên tôi tên là Hoàng Hải Bình ghé vào tai tôi mà than : “Ái dà ! Ngộ mỗi lung quá chời ! Không chơi dzới nhau thì thôi chứ, giết nhau làm gì ! Túng là cộng sản”.

Trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này, chúng mình lại nhìn ra thái độ hẹp hòi của thánh Gioan có khác gì cách hành xử của cộng sản đâu. “Chúng con đã cố ngăn cản, vì người ấy không theo nhóm chúng ta”. Nhưng Chúa Giêsu đã nhân cơ hội này mở ra một lý tưởng mà Ngài muốn các môn đệ đi theo, nên bảo : “Ai không chống lại chúng ta là ủng hộ chúng ta”. Suốt chiều dài lịch sử của Giáo Hội, đã biết bao lần chỉ vì thái độ tự tôn và đầu óc bè phái mà công cuộc rao giảng Tin Mừng bị cản trở, thậm chí bế tắc trầm trọng. Chúa muốn chúng ta đừng coi ân sủng Ngài ban như một món hàng độc quyền, nhưng phải nhớ rằng Thánh Thần hoàn toàn tự do trong việc ban phát ân sủng của Ngài.

Trên thế giới hôm nay, có muôn vàn việc làm tốt lành được làm bên ngoài Giáo Hội Công Giáo La Mã, vì không ai có quyền ngăn cản Thần Khí của Chúa tác động trong lòng mọi người. Thần Khí ấy vẫn hoạt động trong tâm hồn những anh chị em bên ngoài Giáo Hội Công Giáo (y như trong trường hợp ‘người lạ mặt’ nhân danh Đức Kitô mà trừ quỷ). Một tài liệu giáo lý (*On Baptism, Against The Donatists ; 7.39*) đã dạy rằng : “ Trong lòng Giáo Hội Công Giáo, nếu chúng ta tìm thấy những việc làm không thích hợp với đức Tin Công Giáo, thì chúng ta cũng có thể tìm thấy những việc làm phù hợp với giáo lý Công Giáo xảy ra bên ngoài Giáo Hội Công Giáo ”. Tạ Ôn Thần Khí Chúa ! Ngài thật tuyệt vời !

Linh mục Phạm Quang Hồng